

reus quales tradere debeat actori. Vide *verb.* Scripturæ, Instrumenta, *num.* 86, 87, 88.

Quid si instrumenta inter se contraria ab eadem vel a diversis partibus producantur, *num.* 89, 90.

Quid si instrumenta hinc inde producta sint æqualis dignitatis, *num.* 91.

Instrumentum in aliqua parte rasum an, et quando probet, *num.* 92.

Amisio scripturæ non nocet, si probatio negotii fieri possit per testes, vel alio legitimo modo, *num.* 93.

Quid si instrumentum sit amissum casu fortuito vel pereat malitiose facto adversarii, *num.* 94, 95.

Falsificantes scripturas, seu instrumenta, quas pœnas incurrant. Vide *verb.* Falsum, Falsarius, *num.* 39 ad 73.

Scripturæ, et instrumenta facta a cancellario episcopi ubi asservari debeant, *num.* 97.

Alia ad rem, *num.* 98 ad 103, et *num.* 109, et *seqq.*, ubi totam hanc materiam in compendium sapientissimum addens complectitur.

SCRUPULUS (VII, 210).

Scrupulus unde dictus, et quid sit. Vid. *verb.* Scrupulus, *num.* 1 et 2.

Scrupulosi alii sunt circa præsentia, et alii circa præterita; utriusque qui sint, et quæ sint signa, causæ, remedia et privilegia conscientie scrupulosæ, et quando liceat vel non, contra ipsam operari. Vide *verb.* Conscientia, *num.* 115 ad 126.

SCUTUM.

Scutum aureum ex quot Paulis constituatur. Vide *verb.* Alienatio, *art.* 3, *num.* 4.

Scutum pro solvenda pensione quomodo intelligendum. Vide *verb.* Pensio, *num.* 115.

SECRETARIUS, SECRETUM (VII, 212).

Secretarius ad quid teneatur. Vide *verb.* Secretarius, *num.* 1.

Secretarius peccat in pluribus, quæ assignantur, *num.* 2.

Quam mercedem possint exigere secretarii, seu cancellarii curiæ episcopalis. Vide *verb.* Cancellarius.

Secretarius, qui multa scribit, probabilius non excusatur a jejunio, *num.* 5.

Secretum (præter illud confessionis sacramentalis) potest aliquid dici quinque modis, qui assignantur; et revelare secretum in dictis quinque modis quale sit peccatum, *num.* 6 ad 11.

Iustæ causæ revelandi secretum enumerantur, *num.* 12.

Per revelationem secreti quando, et qualis fiat injuria, *num.* 13 ad 16.

Superiores manifestantes personas, a quibus aliorum subditorum defectus corrigendos susceperint, vocales omnes revelantes acta capituli, vel congregationis, ac religiosi omnes manifestantes secreta religionis quomodo peccent, *num.* 17, 18, 19.

Alia ad rem. Vide *verb.* Detractio, *verb.* Litteræ.

SEDES VACANS (VII, 221).

Nomine sedis vacantis quid intelligatur. Vide *verb.* Sedes vacans, *num.* 1 ad 4.

An sedes vacet, et capitulum possit procedere ad electionem vicarii capitularis, quando episcopus est excommunicatus, vel suspensus, factus captivus, relegatus, etc. Vide *verb.* Capitulum, *art.* 3, *num.* 52.

Sedes quando vacare incipiat, *num.* 6, et dict. *verb.* Capitulum, *art.* 3, *num.* 57.

Sedes quando censeatur vacare per translationem episcopi. Vide dict. *verb.* Capitulum, *art.* 3, *num.* 31, et *verb.* Episcopus, *art.* 3, *num.* 60.

Sedes semel vacans quandiu duret vacare, *num.* 8, 9.

Sede Romana vacante, quid de illis qui tenentur accedere, vel mittere ad curiam, *num.* 10.

Sede Romana vacante qualem habeat potestatem collegium cardinalium, *num.* 11 et 12.

Sede Romana vacante tempore concilii generalis, electio pontificis a quibus fieri debeat, *num.* 13.

Sede Romana vacante quid possint summus pœnitentiarius, vicarius papæ ac episcopi, *num.* 14, 15 et 16.

Sede Romana vacante a quo sint conferenda beneficia papæ reservata, *num.* 17 et 18.

Sede episcopali vacante, quæcunque beneficia vacantia sunt papæ reservata; et quando talis reservatio procedat, vel non, *num.* 19 ad 23.

Quid de beneficiis quomodolibet papæ reservatis, si vacent sede Romana vacante, et nihil de ipsis, vel minus valide disponatur per ordinarios, vel collatores, *num.* 24.

Sede episcopali vacante nihil est innovandum; et quid in casu possit vel non possit capitulum, *num.* 25, 26 et 27, et *verb.* Capitulum, *art.* 3, *verb.* Vicarius Capitularis, *per tot.*

An parochiæ per assecutionem incompatibilium beneficiorum vacantes, pontificia sede vacante, vel antea vacatæ, sed ex secuta interitum ejusdem pontificiæ sedis vacatione non collatæ possint ab ordinariis conferri vigore *cap.* Si apostolica, *De præbend. in 6*, *num.* 35 et *seqq.*

SEDES, SCAMNA (VII, 228).

Sedes episcopi in choro existens debet esse fixa. Et quomodo ornanda? et quomodo collocanda in ecclesia exempta, in qua abbas habet usum mitræ, et quomodo reducendus chorus canonicorum. Vide *verb.* Sedes, Scamna, *num.* 1 ad 4.

Alia plura ad rem, *num.* 5 ad 22 et *verb.* Abbas, *num.* 31, *verb.* Ecclesia, *num.* 5 ad 27.

Scamna in Ecclesia haud possunt a laicis retineri ad sedendum, nisi cum licentia expressa, aut tacita episcopi, vel ipsarum rectoris, *num.* 24.

An concessio usu scamnorum laicis ab eo, qui hac potestate pollet, jus aliquod quaratur ipsis laicis pro tuitione hujus usus, *num.* 25 ad 27.

An usus concessus scamnorum in ecclesia personalis sit, et an transeat in hæredes, *num.* 28, alia ad rem, *num.* 29 ad 58.

SEditio.

Seditio quid sit. Vide *verb.* Bellum, *art.* 1, *num.* 2, et *verb.* Virtus, *num.* 87.

SEditiosa PROpositio.

Vide *verb.* propositiones damnatæ, *num.* 55.

SEMINARIUM (VII, 236).

Seminaria ubi erigi possint ac debeant, vel non. Vide *verb.* Seminarium, *num.* 1 ad 5.

De exordio et progressu seminariorum, tum de optima eorum regimini ratione, *num.* 196.

Pueri alendi ac recipiendi in seminariis quales, et cujus ætatis esse debeant, *num.* 6, 7 et 8.

Pro administratione et regimine seminarii faciendæ sunt tres species deputatorum, quorum onera ac privilegia recensentur. Et quando talis deputatio fieri debeat, *num.* 9 ad 17.

Id quod dicitur a sacris canonibus seminarii rectorem esse constituendum ab episcopo cum consilio deputatorum, limitatur quoad seminaria quæ legitima auctoritate tradita sunt curiæ et regimini alicujus ordinis regularis, data prælato ejusdem ordinis facultate eligendi quem maluerit ex suis religiosiis in rectorem, *num.* 197.

Pro expensis erectionis ac manutentionis seminarii, quales redditus eidem seminario sint applicandi, et si redditus desint, aut non sufficiant, qui teneantur contribuere pro dictis expensis, et qui a tali contributione sint exempti, assignantur, *num.* 18 ad 47.

Taxa solvenda seminario, in qua summa, et a quo constitui debeat, et in ea constituenda quæ ratio habenda sit, et quando agenda ac moderanda. Vide *verb.* Seminarium, *num.* 48 ad 53.

Debitorum taxæ quomodo et a quo compelli possint ad solvendum, et quid si episcopus vel archiepiscopus nolit contribuere, *num.* 54 et 55.

Assignantur beneficia ab episcopo seminariis unienda, vel non, *num.* 56 ad 66.

Episcopus quando teneatur exigere rationem reddituum seminarii, *num.* 67.

Necesse haud habet episcopus rationes reddituum seminarii accipere ab administratoribus in synodo, *num.* 200.

Bona stabilia seminarii de cujus licentia locari et permutari possint, ac debeant, *num.* 68, 69.

Seminarium auctoritate episcopi erectum gaudet immunitate ecclesiastica, *num.* 70.

Seminarium a quibus oneribus sæcularibus sit exemptum, *num.* 70.

Seminarii clerici quomodo incedere debeant in processionibus, *num.* 71 et 72.

Seminarium non est membrum Ecclesiæ, *num.* 73.

Pro erectione seminarii cogitur quis vendere rem suam, *num.* 74.

Si duæ ecclesiæ cathedrales æque principaliter unitæ sint, non aliter episcopus satisfacit præcepto concilii Tridentini, quam si in una itemque altera ecclesia cathedrali erigat seminarium, *num.* 201.

Adducuntur ad rem varia decreta, prout ad litteram referuntur a Pignatello, quæ tamen moderanda sunt, et intelligenda juxta constitutionem Benedicti XIII, quæ afferuntur ad litteram, *num.* 73 ad 179.

Afferuntur instructiones, quæ de mandato Benedicti XIII emanant circa taxam seminariorum, cum sua epistola encyclica, *num.* 180 et *seqq.*

Varia item sacrae congregationis concilii adducuntur ad propositam seminariorum materiam, *num.* 185 et *seqq.*

Alia ex Benedicto XIV de seminariis afferuntur, *num.* 202.

SENES.

Senes an, et quando exensentur a jejunio. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 1, *num.* 10.

Senes quando possint contrahere matrimonium. Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta, *art.* 2, *num.* 17.

SENTENTIA (VII, 287).

Sententia unde dicatur, et quid sit. Vide *verb.* Sententia, *num.* 1 et 2.

Sententia est duplex, una definitiva, et altera interlocutoria, et utraque explicatur, *num.* 3 ad 6.

Sententia interlocutoria subdividitur in mere interlocutoriam, et interlocutoriam habentem vim definitivam, et utraque explicatur, *num.* 7 ad 10.

Inter sententiam definitivam, et mere interlocutoriam assignantur sex differentie, *num.* 11 ad 17.

Quando appellari possit ab hæc utraque sententia. Vide *verb.* Appellatio, *art.* 4, *per tot.*

Antequam in judicio ordinario deveniatur a iudice ad sententiam, debet prius a partibus fieri conclusio in causa; secus in judicio summario, et talis conclusio quomodo fieri debeat, *num.* 19 ad 22.

Respectu iudicis nunquam concludatur in causa et quid si una parte concludente altera pars non ducit concludat, *num.* 23 et 24.

Facta a partibus conclusione in causa, debet servari ad rectam sententiam requisitis, ad ipsam proferendam procedere, et dicta requisita sunt duplicis generis, et assignantur singula, *num.* 25 ad 36.

Sententia intra quod tempus ferenda sit tam in causis criminalibus, quam civilibus, *num.* 37 ad 44.

Sententia definitiva quando transeat, vel non, in

rem judicatam, et res judicata proprie sumpta quæ sit, *num.* 43 ad 51.

Quandonam incipiat currere decennium, per quod sententia transit in rem judicatam. Vide *verb.* Appellatio, *art.* 7, *num.* 6.

Sententia inter aliquos lata, quando aliis nocere possit, vel prodesse, *num.* 53 ad 57.

Vide, *num.* 106 et *seqq.*, ubi late explicatur quanam in hac regula sub nomine « aliis » veniant.

An sententia lata super primogenitura, vel majoratu, et bonis inde dependentibus, noceat ei qui post illum, qui hactenus in lite fuit, sed superatus est, ad illam primogenituram aspirare potest, *num.* 122 et *seqq.*

In sententia victus, quando victori condemnandus sit in expensis. Et quid si iudex non condemnet, si expensæ petitæ fuerint, *num.* 58 ad 62.

In eadem causa quoties appellari possit a sententia, *num.* 63 ad 68.

Is contra quem in aliqua causa late sunt tres sententiæ conformes, an admitti possit ad agendum de nullitate ipsarum, vel alicujus ex ipsis, vel ad excipiendum antequam hujusmodi sententiæ plene fuerint executioni mandatæ, et quanam sententiæ dicantur conformes, vel non, *num.* 69 ad 77.

Executio sententiæ a quo iudice fieri possit, vel non, *num.* 78 ad 82.

Post latam a iudice sententiæ definitivam quando sit executioni mandanda, *num.* 83, 84.

Quid si condemnatus ad mortem nolit se disponere ad Christiane moriendum, *num.* 85.

Alia ad rem. Vide *verb.* Appellatio, *verb.* Iudex, *verb.* Iudicium.

Afferuntur sententiæ Pilati condemnatoria Domini nostri Jesu Christi, *num.* 87.

Pro justa ferenda sententia, iudices in quo instructi esse debeant, *num.* 88.

Doctores minus in iure periti cadunt sub censura, quæ afferuntur, *num.* 89 ad 92.

Sententia æqua sine diphthongo quæ dicatur, et afferuntur lepida responsio Bulgari Frederico imperatori, *num.* 95.

Specialiter agitur de sententia super nullitate matrimonii et professionis, *num.* 94 et *seqq.*

Lex pœnalis quando sit lata, vel ferenda sententiæ, et quando obliget, vel non, ad sententiam iudicis. Vide *verb.* Lex, *art.* 2, *num.* 27 ad 44.

SEPTENTRIO.

Septentrio ubi. Vide *verb.* Mundus, *num.* 88.

SEPULTURA (VII, 314).

Sepulturæ nomen tripliciter sumitur, et assignatur, et sepultura tertio modo sumpta explicatur. Vide *verb.* Sepultura, *num.* 1 et 2.

Sepulturæ locus, qualis olim fuerit, et nunc sit, *num.* 3, 4 et 5.

Sepulturam eligere quis possit, *num.* 6 et 7.

Qui non eligit sepulturam, sepeliri debet in sepulcro majorum, et majorum nomine qui veniant. Et quid si majores sepulti sint in diversis sepulcris, *num.* 8 ad 13.

Si adsit sepulcrum gentilitium, et sepulcrum hæreditarium, quale sit attendendum, *num.* 14.

Infantes sepeliri possunt in sepulcro majorum, *num.* 15.

Filii illegitimi, et spurii, adoptivi, et arrogati, et infantes expositi ubi sint sepeliendi, *num.* 16 ad 18.

Regula de sepeliendo in sepulcro majorum non procedit e converso, *num.* 19.

Non habens sepulcrum majorum decedens non electa sepultura, ubi sit sepeliendus, *num.* 20 et 21.

Peregrini, et advenæ, studiosi, famuli, conductivi, milites alique similes ubi sint sepeliendi, *num.* 22 et 23, et *verb.* Miles, *num.* 27.

Habens domicilium in civitate, et decedens in

villa rurali ubi sit sepeliendus, et quid de eo, qui habet domum hiemalem in civitate, et æstivam in rure. Vide *verb.* Sepultura, *num.* 24 et 25.

Advenæ, alique casu decedentes in regularium conventibus, oblati, tertiarum ac sæculares regularibus inservientes ubi sint sepeliendi, *num.* 26, 27 et 28.

Monialium famuli et famulæ, puellæ educandæ, novitii et novitiæ, aliæque mulieres in monasteriis commorantes ubi sepeliri debeant, *num.* 29, 30 et 31.

Juvenes sæculares, et puellæ in monasteriis existentes in probatione per aliquot dies, et novitii ubi sint sepeliendi, et quorum expensis, *n.* 32 et 33. Quid de regularibus professis, ac novitiis, si decedant extra claustra, *num.* 34 ad 42.

Regularis confessarius monialium quid si infirmetur ad mortem in domo prope monasterium, *n.* 43.

Regularis viator decedens in conventu alterius religionis, ubi, et cujus expensis sepeliendus, *num.* 44, 45 et 46.

Regularis ejectionis ubi, et cujus expensis sepeliendus, *num.* 47 et 48.

Tertiarum et tertiarum ubi, et quomodo sepeliri debeant, et quid de sepultura chordigerorum, *num.* 49, 50 et 51.

Confratres confraternitatum existentium in ecclesiis regularium ubi sepeliendi, et quid de iis qui sepeliri volunt in habitu religiosorum, *num.* 52 ad 56.

Papa si in Urbe, vel extra Urbem decedat, non electa sibi sepultura, ubi sepeliendus, *num.* 57, 58 et 59.

Cardinales in Urbe, vel extra Urbem decedentes, ubi et quomodo sepeliendi, *num.* 60 ad 65.

Episcopi, canonici et clerici quicumque, ubi sepeliendi, *num.* 66 ad 72.

Uxor an possit sibi eligere sepulturam, et quid si decedat absque tali electione, aut moriatur prægnans, *num.* 73 ad 83.

Habitans in confinio duarum parochiarum ubi sepeliendus, *num.* 84.

Quid si quis disposuerit in testamento, ut sepeliatur in parochia, in qua fuerit moriens, et casu moriatur in aliena parochia, *num.* 85.

Quilibet habens debitam ætatem potest eligere sepulturam sibi benevisam, etiam extra propriam parochiam, et quid si eligat sepulturam alienam, *num.* 86, 87 et 88.

Sepulturæ patroni qui dicantur, et ipsis extinctis quid possint rectores ecclesiæ quoad sepulturam, *num.* 89, 90 et 91.

Electa sepultura aliena, quid si plures sint patroni, aut si sit unus tantum, quid si denegat consensum, *num.* 92 et 93.

Sepulturam eligere possunt filii familias, si sint puberes possunt quoque servi, ac novitii, secus religiosi professi, quamvis superiores, *num.* 94 ad 98.

Impuberes non possunt sibi eligere sepulturam, et an possint pro ipsis eorum parentes, et ubi in casu sint sepeliendi, *num.* 99 ad 109.

Electio sepulturæ quomodo probari debeat, et an possit revocari, *num.* 110 ad 115.

Ad rem afferuntur varia responsa sacræ congregationis Concilii, *num.* 114.

Inducentes ad electionem sepulturæ quibus pœnis subjaceant, et an valeat talis electio, *num.* 115 ad 126.

Sepulturæ quomodo construendæ, in quibus ecclesiis, in quibus ecclesiarum locis, et de cujus licentia, *num.* 127 ad 141.

Regulares an possint renuntiare jura sepeliendi cadavera eligentium sepulturam in eorum ecclesiis, *num.* 142 ad 146, et *verb.* Pactum, *art.* 2, *num.* 27.

Jus sepulturæ acquiri potest, etiam privative quoad alios, et quid requiratur ad tale jus acqui-

rendum, et quando acquisitum censeatur, et per quid probari possit, *num.* 147 ad 152.

Jus sepulturæ familiaris et hæreditariæ ad quos transeat, *num.* 153, 154 et 155.

Pro jure sepulturæ aliquid exigere an sit simoniacum, *num.* 156, 157 et 158.

An sine beneplacito apostolico possint concedi, seu vendi, aut alienari sepulturæ, et capellæ, *num.* 159 ad 162.

An sit simoniacum vendere sepulturam quoad materiale fundi, vel quoad expensas factas in alia ædificanda, *num.* 163.

Jus sepulturæ quomodo amittatur, *num.* 164.

Conventus an possit auferre sepulturam alicui concessam pro se, et suis descendentibus, *num.* 165 et 166.

Arma seu insignia in sepulcris a prima fundatore posita nequeunt amoveri, *num.* 167.

Violatores sepulturæ qua pœna puniendi, *num.* 168, et *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 198.

Sepultura ecclesiastica non est a parcho retardanda cadaveribus sub prætextu compositionis quartæ funeralis, nec etiam propter jus sepulturæ minimæ solutum, *num.* 169 et 170.

Cadavera pauperum gratis sepeliri debent, *num.* 171.

Assignantur qui carere debent ecclesiastica sepultura, et recensentur pœnæ contra sepelientes, et innuitur quando in casu polluat Ecclesia, *n.* 172 ad 196, et *verb.* Eccl., *art.* 4, *num.* 51.

Alia ad rem, *num.* 198 ad 206.

Constructio, manutentio, ampliatio, restauratio, expurgatio communis sepulcri seu cœmeterii quorum expensis fieri debeat, *num.* 207.

Occisus, seu casu moriens in confinio duarum parochiarum, ubi sepeliendus, *num.* 208.

Habitans in confinio duarum parochiarum, cujus domus habet duas portas, ubi sepeliendus, *num.* 209.

Habens sepulcrum majorum, et decedens non electa sibi sepultura, ubi sepeliendus, *num.* 210.

Moriens in carcere ubi sepeliendus et ubi relegati, *num.* 211.

Moriens cum fama sanctitatis est separatim sepeliendus, *num.* 212.

Patres Capucini debent tradere parochis quartam funeralem, *num.* 213.

Alia ad rem. Vide, *num.* 214 et seqq.

Quandiu sit expectandum, ut sepulturæ mandetur hominis cadaver, *num.* 275.

An liceat sepelire in loco sacro infantes sub dubiis reviviscentiæ signis baptizatos, *num.* 276.

An ecclesiastica sepultura carere debeant, qui decesserint ex vulnere accepto in duello, quamvis extra locum conflictus occubuerint, et obtinuerint a peccatis simul et censuris absolutionem, *num.* 277 et 278.

Quando parochi parati sunt sepelire cadavera occisorum, non competit jus ea sepeliendi confraternitatibus aggregatis archiconfraternitati mortis de Urbe. Vide *verb.* Confraternit., *art.* 1, *num.* 44.

Sepultura in loco sacro an, et quando prosit defunctis. Vide *verb.* Suffragia, *num.* 24.

Catechumenis baptismum recipere negligentibus si ex hac vita migrare illis contingat, absque baptismo, ecclesiastica sepultura non est concedenda. Vide in *Append.*, *num.* 280 ad 284.

E contra illis non est deneganda, qui in religionis mysteriis instructi, et desiderio baptismi flagrant, sine propria culpa non baptizati decedunt, *num.* 285 ad 294.

Non tamen illis est indulgenda, qui adhuc capitula Christianæ religionis dogmata ignorant, *num.* 295.

Quoad alia circa sepulturam, vide *num.* 296 ad 332, ubi et de quarta funerali.

SEQUESTRATIO, SEU SEQUESTRUM (VII, 388).

Sequestratio quid sit, quomodo differat a deposito, et quis sit sequester. Vide *verb.* Sequestratio, *num.* 1, 2 et 5.

Sequestrum est duplex, voluntarium, seu conventionale, et necessarium, seu judiciale, et utrumque explicatur, *num.* 4 ad 6.

Quæ res sequestrari possint, *num.* 7.

Possunt etiam liberæ personæ sequestrari, et exempla traduntur, *num.* 53 et seqq.

Sequestrum voluntarium regulariter est permixtum, et an liceat ab ipso recedere, *num.* 8, 9 et 10.

Sequestrum necessarium regulariter est prohibitum, excipiuntur tamen aliqui casus, qui assignantur, *num.* 11 ad 15.

Remedium juris ad evitandam sequestrationem quale sit, *num.* 24 et 25.

Alia ad rem, *num.* 26 ad 52.

SERVITUS (VII, 395).

Servitutis nomen dupliciter sumitur, et assignatur. Vide *verb.* Servitus, *num.* 1.

Servitus ut sic quid sit, et dividitur in realem, mistam, et personalem, et singulæ explicantur, *n.* 2 ad 5.

Servitus realis alia est urbana, et alia rustica, et quæ sit utraque, *num.* 6.

Nomine prædii urbani in jure quid veniat, *num.* 7.

Prædium, cui servitus debetur vocatur dominus, alterum autem appellatur serviens, *num.* 8.

Servitus realis urbana adhuc duplex assignatur, et explicatur, *num.* 9.

Servitutes urbanæ tum affirmativæ, tum negativæ plures sunt, et assignantur, *num.* 10, 11 et 12.

Servitus realis rustica est duplex, nominata et innominata, et quæ sit nominata, ejusque quatuor species assignantur et explicantur, *num.* 13 ad 17.

Servitus rustica innominata quæ et quotuplex sit, *num.* 18.

Servitus realis dividitur insuper in continuam, quasi continuam, et discontinuam, et singulæ explicantur, *num.* 19 ad 22.

Servitus mista triplex assignatur et explicatur, *num.* 23 ad 27.

Servitutum allegans tenetur eam probare, *n.* 28.

Quodnam tempus requiratur ad præscribendam servitutum quomodocumque sumptam. Vide *verb.* Præscriptio § 5, *num.* 24 ad 29.

In servitutibus affirmativis, et negativis quomodo acquiratur possessio, *num.* 30 ad 33.

In materia servitutum conventiones observandæ quales esse debeant, *num.* 34.

Via, seu transitus a partibus contrahentibus præstari debet, et prætendentes talem servitutum, quid probare debeant, *num.* 35 et 36.

Ubi ahunde transitus haberi non potest an quis teneatur dare transitum in suo fundo, *num.* 37 ad 40.

Servitus aquæ ducendæ ex qua fundi parte, et quomodo constitui possit, et quæ sint specialiter attendenda circa aquæ cursum, *num.* 41 ad 45.

Ad quem effectum permittatur, ut dominus fundi mutare possit rivum et canale, *n.* 46.

Aquæ servitus an acquiratur ex cursu naturali, ejusque usu, *num.* 47.

Dominus fundi inferioris, an et quando teneatur recipere aquam fundi superioris, *n.* 48 et 49.

Servitus cadit sub extravagant. Ambitosæ, *num.* 50 et 51, et *verb.* Ecclesia, *art.* 5, *verb.* Fenestra, *verb.* Porta, *verb.* Prospectus.

Expenduntur melius reales servitutes, et insimul declarantur quatuor necessaria in omni reali servitute et primum, legitima constitutio a patre concedentis, *n.* 52 ad 60.

Secundum, legitima acquisitio respectu acquirantis, *n.* 61 ad 68.

Tertium, duo eaque vicina prædio quorum alteri præstet utilitatem, *num.* 69 ad 79.

Quartum, causa perpetua, *n.* 80 ad 82.

Effectus constitutæ servitutis quinam sint, *num.* 83 et seqq.

SIGILLUM (VII, 405).

Quid sit sigillum. Vide *verb.* Sigillum, *num.* 25.

Sigilli usurpatio et antiquitas assignantur: ejusque quidditas, ac nominis derivatio explicatur; et quomodo esse debeat. Vide *verb.* Sigillum, *num.* 1 ad 7.

Sigillum dividitur in authenticum, et non authenticum, et quale sit utrumque, *num.* 8.

Quatuor sunt, quibus redditur sigillum vacillans, et assignantur, *num.* 9 ad 12.

Sigillum dividitur insuper in publicum et privatum, et utrumque explicatur, *num.* 13, et *num.* 26 ad 28.

Sigillum in quibus scripturis probet, vel non, *num.* 14 ad 19.

Quanam requirantur, ut omne sigillum maxime privatum rectam ac legitimam faciat probationem, roborque scripturæ addat, *num.* 29 ad 32.

Sigillans scripturam quid fateri videatur, *n.* 20.

Sigillo cum propriis insignibus uti debeant, *n.* 21.

An ad validitatem instrumenti a notario confecti requiratur sigillum ipsius, *num.* 55.

Sigillo aureo, vel argenteo uti non possunt regulares, *num.* 22.

Minister generalis ordinis sancti Patris nostri Francisci quo sigillo uti possit, *num.* 23 et 24.

SIGILLUM SACRAMENTALIS CONFSSIONIS (VII, 413).

Sigillum sacramentalis confessionis quid sit, quo jure, quomodo, et ad quid obliget confessarium, et qui ad ipsum teneantur ultra confessarium. Vide *verb.* Sigillum sacramentalis confessionis, *n.* 1 ad 12.

Superiores seu confessarii an uti possint scientia confessionis ad exteriorem gubernationem, vel ad reparanda damna sibi imminetia, vel quid simile et afferuntur ad id decreta, et notabile documentum Scoti, *num.* 13 ad 17.

Confessarius an possit confessionem revelare de licentia penitentis, et de ipsa loqui cum eodem penitentis extra sacramentum, *num.* 18, 19 et 20.

Confessarius qui in confessione gravem errorem commisit, quid circa id debeat, et possit *num.* 21.

Quæ peccata cadant sub sigillo sacramentali, *num.* 22.

Assignantur varii casus, in quibus confessarius sigillum frangit, vel se exponit periculo frangendi, *num.* 23 et 24.

Confessarii violantes sigillum quibus pœnis subjacent, *num.* 25 ad 28.

Ad incurrendas dictas pœnas plura requiruntur quæ assignantur, *num.* 29 ad 34.

Judex violati sigilli sacramentalis quis sit, et quid requiratur ut possit contra violatorem processum instituere, *num.* 35, 36 et 37.

Num qui frangit sigillum confessionis subjici debeat iudicio inquisitorum, *num.* 47 et seqq.

Quid quando confessarius violator sigilli se reum fatetur, aut dicit, peccatum a se revelatum non divisisse ex sacramentali confessione, aut revelasse de consensu penitentis, *num.* 38 ad 43.

An probationem violati sigilli sacramentalis sufficiunt etiam testes singulares, *num.* 44.

Ad rem affertur novissima dispositio Benedicti XIV, *num.* 45 et 46.

An propter delictum hæresis licita sit revelatio confessionis, tum an aliis ex causis possit aliquando esse licita revelatio confessionis, *num.* 55.

SIMONIA (VII, 427).

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ORIGINEM, NATURAM, DIVISIONEM, MATERIAM ET PRETIUM.

Simoniam unde dicta et originem traxerit; quid sit, et quale peccatum. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 1, *num.* 1, 2 et 3, et *num.* 44 et seqq., ubi referuntur ii, qui de simonia scripserunt.

Simoniam dividitur in simoniam juris divini, seu naturalis, et juris humani, seu ecclesiastici, et utraque simonia subdividitur in mentalem, conventionalem et realem, et quæ sint singulæ, et qualem pœnam inducant, *n.* 4 ad 13.

Ultra prædictas additur alia species simoniæ confidentialis, et quæ sit; et affertur ad id constitutio sancti Pii V, *num.* 14 et 15.

Materia simoniæ quæ sit, et quid sit ejus pretium, *num.* 16 ad 22.

Extra materiam beneficiorum nunquam committitur simonia, *num.* 23.

Pretium simoniæ in jure vocari solet munus, quod triplex explicatur, *num.* 24 ad 28.

Ad simoniam requiritur pactum aliquod expressum vel tacitum, quod per singulas sui partes explicatur et innitur quando committi possit simonia ratione ejusdem, *num.* 29 ad 42.

Etsi commendæ, prioratus, etc., ordinis Hierosolymitani juxta plurimos non sint materiæ simoniæ, collatio tamen de iis facta cum prædonibus, etc., sunt irritæ, *num.* 43.

Alia ad rem. Vide *verb.* Beneficia, Juspatronatus, Resignatio beneficiorum et *verb.* Electio, *art.* 3, *num.* 26.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT SIMONIAS, QUÆ COMMITTUNTUR IN ELECTIONE, PRÆSENTATIONE, PERMUTATIONE ET RESIGNATIONE BENEFICIORUM; IN INGRESSU ET RECEPTIONE AD RELIGIONEM, ET IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM ET SACRAMENTALIUM, ET PRÆSTATIONE FUNCTIONUM ET ACTUUM SPIRITUALIUM.

Electio quando, et per quid evadat Simoniam, et nulla; et ad quid teneatur simoniæ electus; et variae electiones simoniæ propter illicitas pactiones electorum assignantur. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 2, *num.* 1 ad 6.

Patroni an possint aliquid a præsentatis exigere; et quid si aliquid detur, vel promittatur pro habendis vocibus, vel præsentationibus patronorum, *num.* 7, 8 et 9.

Resignatio beneficii a quo sit faciendâ; et quando evadat illicita, et simoniaca, *num.* 10 ad 14.

Pro voto habendo promittere officium, vel beneficium ecclesiasticum est simonia, *num.* 15.

Dare temporale, ne eligatur dignus, est Simoniam, seu, ne eligatur indignus aut minus dignus, *n.* 16-18.

Dare aliquid temporale pro confirmatione obtinenda, aut ne ab aliquo impugnetur electio, an sit simonia, *num.* 19.

Dare aliquid pro ingressu et receptione ad religionem, an sit simonia, *num.* 20 ad 24, et *num.* 57 ad 59, et *verb.* Novitius, *verb.* Moniales.

Pro administratione sacramentorum, et pro functionibus ecclesiasticis ex pacto tacito vel expresso aliquid dare, seu accipere an, et quando sit simonia; et quando clerici, seu ecclesiæ ministri in casu eam committere possint, *num.* 25, 26 et 27.

Aliquid temporale accipere pro actu et exercitio jurisdictionis ecclesiasticæ an sit simonia, *num.* 28 ad 32, et *num.* 40.

Aliquid temporale accipere pro missis, concionibus aliisque bonis spiritualibus operibus an sit simonia et an liceant donationes, vel promissiones factæ intercessoribus pro obtinenda aliqua gratia apud sedem apostolicam, et ad rem affertur constitutio Alexandri VII, *num.* 35 ad 36.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PŒNAS SIMONIE, ET RESTITUTIONEM SIMONIAE ACCEPTORUM.

Per qualem simoniam incurrantur juris pœnæ. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 3, *num.* 1, 2 et 3.

Assignatur triplex pœna, quæ incurritur propter simoniam realem commissam in ingressu religionis et an dicta pœna se extendat etiam ad moniales, *num.* 4 ad 9.

Assignatur pariter triplex pœna contra simoniam realem commissam in collatione ordinum, *num.* 10, 11 et 12.

Contra simoniam commissam in beneficiis ecclesiasticis, quæ pœnæ statuuntur, *num.* 15 ad 19.

Qui beneficium per simoniam ab alio commissam obtinuit, quando teneatur illud dimittere, vel non, *num.* 20 ad 24.

Quid si aliquis ignoranter per Simoniam alterius ordinetur, *num.* 25.

Simoniam confidentialis pœnæ, quæ sint, *num.* 26 ad 31.

Qui obtinuit simoniæ beneficium, vel aliquod officium ecclesiasticum, ad quid teneatur, *num.* 32.

Qui temporale accepit sub conditione dandi vel præstandi spirituale, ad quid teneatur, *num.* 33.

Qui pro electione, collatione, præsentatione, etc., alicujus ad beneficium ecclesiasticum aliquid temporale accepit, quo jure, quando, et cui teneatur illud restituere, *num.* 34 ad 38.

Simoniam accepta ob ingressum in religionem an, et cui restitui debeant, *num.* 39.

Simoniam accepta pro collatione ordinis, et administratione aliorum sacramentorum, et sacramentalium, quando, et quo jure restitui debeant, *num.* 40 et 41.

Alia ad rem. Vide *num.* 42 et seqq., et *verb.* Electio, Juspatronatus, Præsentatio, Resignatio.

SIMONIA, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT CAUSAS, TITULOS EXCUSANTES A SIMONIA VEL A PŒNIS AC RESTITUTIONE SIMONIAE ACCEPTORUM; ET QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT DISPENSATIONEM IN PŒNIS SIMONIE, ET ABSOLUTIONEM A CENSURIS OB EAM INCURSIS, ET JUDICEM, ET TESTES QUOAD EAM.

Causæ, et tituli excusantes a Simoniam recensentur. Vide *verb.* Simoniam, *art.* 4, *num.* 1.

Dare, vel exigere aliquid temporale, quando excuset, vel non, ab incurso Simoniam, *num.* 2 ad 7.

Qualis ignorantia excuset, ab incurso Simoniam, et ab ejusdem pœnis, et an excuset etiam præscriptio, *num.* 8 ad 14.

A censuris et pœnis ob Simoniam quocunque modo incursum quis absolvere ac dispensare possit, vel non, *num.* 15 ad 24.

In causis Simoniam qualis iudex procedere possit, et qui testes admittantur, *num.* 25 et 26.

Late de dispensatione pro Simoniam scienter, vel ignoranter proviso a summo pontifice faciendâ per organum Pœnitentiariæ, vel Datarie juxta casus circumstantias, in *add. auct.*, *num.* 27 ad 37.

SIMPLICIUM.

Simplicium seductiva propositio quæ sit. Vide *verb.* Propositiones damnatæ, *num.* 59.

SOBRINÆ.

Sobrinæ et sobriini quæ et qui sint. Vide *verb.* Affinitas, *art.* 1, *num.* 15.

SOCER.

Socer et socrus quis et quæ sit. Vide, *ibid.*, *num.* 16.

SOCIETAS, SEU SOCIETATIS CONTRACTUS (VII, 485).

Societas quid sit. Vide *verb.* Societas, seu Societatis contractus, *num.* 1.

SOLEMNITATES CONTRACTUUM.

Vide *verb.* Contractus per tot.

SOLEMNITATES FESTORUM.

Vide *verb.* Festa.

SOLIDUS.

Solidus quid sit. Vide *verb.* Cathedralicum, *n.* 4, et *verb.* Donatio, *art.* 1, *num.* 50.

SOLLICITANTIUM.

Sollicitantium ad turpia extra sacramentalem confessionem pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 201.

SOLLICITATIO AD TURPIA.

Vide *verb.* Confessarius, *art.* 7, per totum.

Affertur constitutio Benedicti XIV circa sollicitationem. Vide *verb.* Sollicitatio ad turpia, *num.* 65 ad 67.

Adducuntur decreta et propositiones damnatæ de re eadem, *num.* 68 ad 70.

Confessarius consentiens mulieri sollicitanti in confessione, an sit denuntiandus, *num.* 71 ad 73.

Crimen sollicitationis an sufficienter probetur per testes singulares, *num.* 74 ad 76.

Ordinarii approbando confessores tenentur injungere constitutionem *Contra sollicitantes*, *num.* 77.

Mulier sollicitata, si consenserit, vel non, ad quid teneatur quoad denuntiationem, *num.* 78 ad 82.

Quid sentiendum de his qui in partes schismaticorum et hæreticorum degunt, *num.* 83.

Pœnæ contra sollicitantes quæ sint, *num.* 84.

SOLUTIO (VII, 537).

Solutio proprie sumpta quid sit, et quis teneatur ad ipsam. Vide *verb.* Solutio, *num.* 1 et 2.

Debitor, qui solvendo amplius non est, sive clericus, sive sit laicus, ad quid teneatur, *num.* 3 ad 6.

Qui liberam administrationem rerum suarum non habent, an valide solvere possint, *num.* 7.

Procurator solvere potest pro debitore, cujus est procurator; et quis alius solvere potest pro debitore etiam invito, vel ignorante, *num.* 8, 9 et 10.

Successor in beneficio ecclesiastico quæ debita a suo antecessore facta solvere teneatur, *num.* 11 ad 15.

Solutio primum fieri debet ipsi creditori, et quid si creditor nolit eam accipere, *num.* 16.

Solutio fieri nequit creditori non habenti liberam administrationem rerum suarum; bene vero fieri potest ejus tutori, vel procuratori; et quid si debitore penitus ignorante, procurator a creditore tali officio privetur, vel ei, ne solutionem accipiat, specialiter mandetur, *num.* 17 ad 20.

Solutio an fieri possit servis, filiis familias, et creditori creditoris, *num.* 21 et 22.

In qua specie, et quo valore monetæ faciendâ sit solutio. Vide *verb.* Moneta, *num.* 15 ad 25.

Quid si debitore existente in culpabili mora solvendi interim fiat monetarum mutatio, *num.* 26.

Debitor an possit solvere creditori ante finitum tempus, aut, si nullum tempus pro solutione sit determinatum, possit solutionem differre donec creditor eam petat, *num.* 27 ad 32.

Alia ad rem de tempore solutionis, seu restitutionis faciendæ. Vide *verb.* Restitutio, *art.* 3, *n.* 85 ad 105.

Solutio in quo loco, et cujus expensis fieri debeat. Vide *verb.* Restitutio, *art.* 4, *n.* 1 ad 27.

Solutio an et quando a debitore fieri possit per partes, et a creditore sic recipi, *n.* 55 ad 41.

Debitum tollitur etiam per acceptilationem, et

Ut societas quæstiosa sit licita, requiruntur quatuor conditiones, quæ assignantur. Vide *verb.* Societas seu Societatis contractus, *num.* 2.

Contractus vulgo dictus *trium contractuum* an sit licitus, necne, *num.* 3 ad 11, et *num.* 52 ad 54.

Animadversio in auctoris sententiam, in *not.* ad *num.* 4.

Socii quomodo teneantur ad damnum, si in societatis contractu aliquid pereat, *num.* 12 ad 17.

Expensæ quæ fiunt in necessitate societatis, quomodo solvendæ ac deducendæ, *num.* 18 ad 21.

Si socius aliquis damnum incurrat, an, et quomodo sit ei compensandum, *num.* 22, 23 et 24.

Societas finitur, seu dissolvitur quatuor præcipuis modis, qui assignantur et explicantur, *num.* 25 ad 40.

Finita, seu dissoluta societate, quomodo faciendâ sit divisio honorum, et cui restituendum sit capitale, *num.* 41 ad 45.

Societas jus quodammodo habet fraternitatis, et quam ex hoc principio consequantur, *num.* 46 ad 51.

SOCIETAS INTER FRATRES (VII, 505).

Fratres, defunctis parentibus, possunt inire inter se societatis contractum. Et an talis contractus censeatur initus per mensam communem, et patrimonium indivisum. Vide *verb.* Societas inter fratres, *num.* 1 ad 6, et *num.* 57 et seqq.

Frater, inita societate, an possint repetere quod contulerunt ad victum communem, *num.* 7, 8 et 9.

Frater qui, inita societate, dotavit de propriis bonis sororem, potest ab aliis fratribus compensationem repetere, *n.* 10.

Quid si frater, non inita societate, dotet filiam suam de bonis communibus, *num.* 11 et 12.

Quid si frater habeat præ aliis filios laborantes in utilitatem communionis fraternæ, *num.* 13 et 14.

Frater an teneatur aliis fratribus communicare luera acquisita ex peculiari arte, vel professione uxoris, vel ex ipsius bonis paraphernalibus, *num.* 15, 16 et 17.

Ratione rigorosæ societatis, quæ bona communicari debeant, et talis societas quando intelligatur contracta, vel non, *num.* 18 ad 26.

Societas universalis, vel requirit expressam mentionem vel deducenda est ex necessariis actibus et argumentis, *num.* 60.

Num acquisitio proprio nomine facta ab uno ex fratribus excludat inter ipsos societatem universalem, *num.* 61 et seqq.

Debitum contractum ab uno fratrum post obitum patris quomodo solvendum, et quid si contendatur in quem usum conversum fuerit tale debitum, *num.* 27 ad 30.

Delictum unius fratris socii non nocet aliis, *num.* 31.

Ex indole societatis universalis res communi periculo ita pereunt, ut unus alteri ex sociis non nisi de inexcusabili culpa, ac dolo teneatur, *n.* 64.

In partitione hæreditatis, quæ sint deducenda, vel non, *num.* 52 ad 56.

SODOMIA.

Vide *verb.* Luxuria, *n.* 50.

SOL.

Sol quot gradus pereurrit quolibet integro anno. Vide *verb.* Mundus, *n.* 58.

SOLEMNITATES.

SOLEMNITATES PRO ALIENANDIS REBUS ECCLESIASTICIS.

Vide *verb.* Alienatio, *art.* 2, 3 et 4.